
Marko Šmuc,
BOLNIČKI DUŠOBRIŽNIK U SLUŽBI ŽIVOTA.
"SAMARITANSKA" SLUŽBA
Hospital chaplain in the service of life.
"Samaritan" service

427

Sve dok čovjeku ide dobro, osjeća se sretnim, jer je zdrav pa može lakše rješavati svagdašnje probleme. Ali kad dođe u pitanje zdravlje, odnosno sam život, najčešće se postavljaju pitanja: Zašto mi se događa sve ovo? Zašto ja, a ne ti? Zašto me Bog tako kaznio, a drugi zlobnici uživajući u zdravlju šeću ulicama?

Kršćanska vjera čvrsto drži da Bog zapravo nikoga ne kažnjava. Bolest može biti shvaćena kao kazna ako ju je čovjek sam skrivio, ali može biti i posljedica nasljeđa (genetika), može biti prouzročena djelovanjima iz okoline (ekologija), ali je najčešće "čovjek sam sebi krivac", posebno kada ne prihvati signale tijela da mu je organizam u opasnosti.

Bolest nije kazna, dapače može biti šansa za promjenu dotadašnjeg načina življenja. Kad bolesnik uz liječničku pomoć traži i duhovnu pomoć, koju mu može pružiti bolnički dušobrižnik, pokazuje se i ta želja za dubljim iskustvom smisla života, kao i za promjenom dotadašnjega načina života.

Da bi netko mogao vršiti službu bolničkog dušobrižnika (a sama riječ kaže da se radi o brizi za dušu), potrebni su određeni uvjeti. Bolnički dušobrižnik trebao bi imati sljedeće značajke:

- osobnu sklonost i stabilnost osobe;
- teološku izobrazbu;
- specifičnu bolničko dušobrižničku izobrazbu (KSSA);
- spremnost na superviziju;
- dobro poznavanje sebe, svojih mogućnosti i granica;
- spremnost da u interakciji s bolesnikom otkriva svoje slabosti;
- fleksibilnost u razgovoru;
- slijediti načelo "ne govori prije nego si čuo i ne miješaj se usred razgovora";

- ne poklapati bolesnika "pobožnim izrekama";
- sposobnost pokazati suosjećajnost;
- sposobnost za određivanje granice do koje može ići u razgovoru s bolesnikom;
- odlučnost da ne dopusti pacijentovo iskorištavanje.

Budući da bolničko dušobrižništvo zahtijeva veliku mjeru životnog i vjerskog iskustva, te osobne sigurnosti, postaje po pravilu jedno specifično, drugo zvanje, na koje se ne može pripremiti redovitim studijem.

Bolnički dušobrižnik uvijek mora imati na pameti da je *postavljen u tu službu*, te da mu laici mogu biti pomoćnici, ali ga ne mogu zamijeniti u službi.

Cilj i svrha djelovanja bolničkog dušobrižnika duhovna je pratnja pacijenta i djelatnika bolnice u njihovim svakidašnjim brigama i nevoljama, posebno u situacijama teške i po život opasne bolesti.

Status bolničkog dušobrižnika nažalost vrlo često nije pravno riješen, kao ni status njegovih asistenta i volontera. S te strane dužan je zauzimati se za uređenje svog statusa, kao i statusa svojih pomoćnika i u Crkvi i u bolnici.

Pastoralne aktivnosti bolničkog dušobrižnika odvijaju se u komunikaciji s upravom, bolničkim osobljem i ostalim djelatnicima bolnice. Dušobrižnik je slobodan u svom pastoralu bolesnika, a ne u vazalskom odnosu s upravom.

Pastoralne ponude bolničkog dušobrižništva trebaju biti *transparentne*: vrijeme Svete mise, vrijeme za razgovore, vrijeme i mjesto podjele bolesničkog pomazanja, oblici uspostavljanja povezanosti s rodbinom bolesnika, te svakako trajna dostupnost na broj telefona za kontakt. Vrlo je bitno *odrediti prikladno vrijeme* bogoslužja, pobožnosti, podjele sakramenata, pogotovo za Božić i Uskrs, kao i uredovno vrijeme za ispovijed i razgovor s bolesnicima ili rodbinom.

Bolnički dušobrižnik, budući da ne može sve sam obaviti, treba *organizirati pastoralni tim* koji će imati osjećaj crkvenosti, te može pomoći na primjer za dijeljenje sv. pričesti na odjelima (asistent ili volonter, s potrebnim crkvenim dopuštenjem).

Dobro je *organizirati svečanosti* za različite prigode: Martinje, Nikolinje, Božić, Uskrs, Dan bolesnika, Majčin dan; organizirati prigodno bogoslužje na primjer s crkvenim zborovima iz drugih župa, te suradnju s obiteljima i djecom za velike blagdane, kada se mogu običi i pojedini odjeli.

Posebno je značajno *izdavanja dušobrižničkog lista*, budući da bolesnici puno vremena provode u krevetu, a mnogi od njih imaju potrebu i želju za prikladnim duhovnim štivom i korisnim informacijama iz pastorala bolesnika.

* * *

U *Županijskoj bolnici Čakovec* kapela sv. Leopolda Bogdana Mandića mjesto je tišine i sabranosti, gdje svaki čovjek može razmišljati o sebi, o svojoj prošlosti, o budućnosti i o svojoj bolesti, a svoje želje i potrebe predati u ruke Božje. Svim bolesnicima omogućeno je primanje svetih sakramenata: ispovijedi, pričesti i bolesničkog pomazanja koji daju neprocjenjivu snagu duha, vode do nutarnje harmonije duše i tijela, te sprječavaju sljepoću srca. Nepokretnim bolesnicima omogućeno je primanje sakramenta po sobama uz prijavu na odjela kod sestara. Bogoslužje na koje su pozvani pacijenti s rodbinom svakodnevno je u 16 sati.